

Перед Святвечором

Юлія Смаль

На дворі вже майже ніч. Швидко темніє передріздвяною порою. Маленький Ангелик дуже втомився – цілісінькій день натирив найм'якшою ганчірочкою Першу Зірку. Вона має бути така чиста і блискуча, щоб кожна дитина на землі змогла її побачити, щоб промінь від неї був такий яскравий, як в ту ніч, коли народився Ісус. Тоді, більше двох тисяч років тому, Зірка сяяла так, що три східних мудреці змогли дійти до маленької кошари з Божим Дитям.

– Ну, що там, Маленький Ангелику, ти встиг, бо пора вже. Чуєш? – Підійшов до Ангелика дорослий Ангел. – Вже і Ангели, і люди почали співати коляди, скоро закінчиться служба і треба сідати до святої вечері.

– Так, так. Я дуже старався!

– Ти молодець. А тепер, нумо, доєднаймося до Ангельського хору, будемо колядкою та молитвою славити народження маленького Ісуса.

Маленький Ангелик за руку з дорослим Ангелом пішли небесною стежкою до інших, щоб сьогодні, у Святвечір, разом з усіма-усіма колядувати і радіти новій надії – Різдву Ісуса Христа.

– Синку, ти встиг? – підійшов татко до малого Тараса. Тарас цілісінькій день прикрашав дідуха, вішав на нього яблучка та горіхи, а ще вирізав справжнісіньку зірку, щоб можна було завтра колядувати.

– Так, я дуже старався!

– Ти молодець, а тепер ідемо до церкви, щоб разом з людьми та ангелами співати колядки і славити народження Ісуса.

Тато одягнув на Тараса теплу куртку і засніженою стежкою, за руку, вони пішли до церкви, щоб разом з усіма-усіма колядувати і радіти новій надії – Різдву Ісуса Христа.

Маленький Ангелик разом з маленьким Тарасиком радісно співають різдвяних колядок.

"Христос народився!" – прошепотів Тарасик.

"Славимо його!" – так само пошепки відповів Ангелик.